

ICV demana el tancament de les nuclears

Molt bon resultat dels Verds a les eleccions d'Alemanya i França / Pàg. 2

ICV contra la reforma laboral

L'abaratiment de l'acomiadament impulsat pel PSOE genera més atur / Pàg. 4

Hi ha crisi, però hi ha alternatives

Les retallades socials que s'apliquen a Europa no són la solució a la crisi econòmica i financera / Pàg. 7

actualitat

ICV demana el tancament de les nuclears

ICV-EUiA demana un impost sobre l'energia nuclear, un pla pont per al tancament de les centrals i una aposta clara per les energies renovables.

Concentració antinuclear a Barcelona, el dia 17 de març

El president del grup parlamentari d'ICV-EUiA, Joan Herrera, va interpel·lar el conseller d'Empresa i Ocupació, Francesc Xavier Mena, per demanar-li que el govern es posi "sobre quin és el futur i l'horitzó de l'energia nuclear a Catalunya, un dels territoris més nuclearitzats de l'Estat espanyol" i va acusar el president de la Generalitat, Artur Mas, "d'amagar el cap sota l'ala i tirar milles per no encarar el debat nuclear com fan la resta de líders mundials".

"Vostè no és un agent neutral i ha d'opinar quan està opinant tothom. El país mereix un president que digui alguna cosa", li va etzibar Herrera després de comprovar "la neutralitat" de la resposta del conseller Mena, a qui li va proposar establir "un impost sobre l'energia nuclear". "O és que només saben retallar i no tenen força ni esma per demanar un impost, quan l'energia nuclear està guanyant tants beneficis?", li va preguntar irònicament Herrera.

Durant la seva intervenció, el president del grup parlamentari ecosocialista li va recordar que ICV al Congrés ha plantejat, en nombroses ocasions, la necessitat d'un pla pont per al tancament de les centrals nuclears i caminar cap a les energies renovables amb estratègies d'estalvi i eficiència; i ara ho porten al Parlament per afrontar el debat, tot i que les competències són de Madrid.

"Plantegem un pla pont de tancament de les nuclears i que a partir de l'amortització dels darrers anys els recursos es destinin, en estalvi i eficiència i alternatives econòmiques, als territoris de l'entorn de les plantes". Herrera va posar de manifest que, a diferència d'altres moments, avui en dia existeixen alternatives viables a l'energia nuclear. "És factible i possible. Només cal un govern que parli, opini i es posi al respecte", va dir, i va tornar a destacar que "l'energia nuclear és intrínsecament insegura", per la qual cosa li va demanar al president Artur Mas que torni a fer evident que l'ATC no es construirà a Catalunya.

Bons resultats dels verds a Alemanya i França

La direcció d'Iniciativa per Catalunya Verds ha valorat molt positivament els resultats que han obtingut els verds a Alemanya, on han aconseguit el govern a Baden Württemberg amb un 25% dels vots; i a França, on el front d'esquerres ha triplicat els resultats i s'ha manifestat "un toc d'atenció important perquè no es comparteix la sortida a la crisi econòmica basada en les retallades socials i on no es té en compte el debat energètic" ■

ICV-EUiA defensa la sanitat pública

Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa (ICV-EUiA) va celebrar durant tota la tarda del dijous 31 de març una sessió de treball al Parlament de Catalunya sota el títol "Els reptes de la sanitat pública en temps de crisi". En aquest sessió van estar presents més de 60 persones relacionades amb el sistema de sanitat pública.

El secretari general d'ICV i president del grup parlamentari d'ICV-EUiA, Joan Herrera, va emplaçar totes les entitats que participen de la sanitat a crear una aliança social forta i ferma per "posar damunt la taula la necessitat de respectar el model de sanitat pública". Herrera va criticar durament les retallades del govern de Mas i, en aquest sentit, li va retreure que dugui a terme una política "amiga dels qui fan negoci de la salut però enemiga dels qui volen un model públic".

Sobre els arguments de CiU per dur a terme aquestes mesures, el secretari general de la formació ecosocialista també va afirmar que són "premisses falses": "Ens diuen que tenim un sistema sanitari de luxe

El govern "menteix" quan diu que les retallades no afectaran la qualitat del sistema sanitari.

quan en realitat tenim un model totalment estàndard".

A la sessió de treball també hi va assistir Gaspar Llamazares, diputat d'IU al Congrés, qui va qualificar les retallades del govern de Zapatero, però també les de la Generalitat, de "destralada brutal" per al

sistema sanitari. Sobre les mesures concretes que vol aplicar Mas a Catalunya, Llamazares va dir que "no només afecten la qualitat de la sanitat pública sinó també el criteri d'equitat respectat fins ara".

Per altra banda, la portaveu d'ICV-EUiA al Parlament de Catalunya, Dolors Camats, va acusar el president de la Generalitat i el conseller de Salut, Boi Ruiz, de mentir quan diuen que la qualitat del sistema sanitari no es veurà afectada per les retallades de més de 850 milions d'euros que el govern està aplicant al sistema de salut pública.

Segons Camats "les retallades no només afecten la qualitat sinó que representen un míssil al sistema públic sanitari", va afirmar després de visitar l'Hospital Germans Trias i Pujol de Badalona i de reunir-se amb el comitè d'empresa i el gerent del centre hospitalari ■

El mapa de les retallades de CiU

El passat dissabte 2 d'abril la portaveu d'ICV, Laia Ortiz, i el cap de llista d'ICV-EUiA a Barcelona, Ricard Gomà, van presentar el mapa de les retallades de CiU. Es tracta d'una eina interactiva per recollir totes les retallades socials del govern d'Artur Mas. Els ciutadans i les ciutadanes podran fer arribar per correu electrònic cada un dels efectes negatius d'aquestes retallades a les seves localitats i seran recollides i identificades en el mapa.

Ahora, el grup parlamentari i els grups municipals impulsaran propostes i preguntes en l'àmbit del Parlament i en l'àmbit local per intentar aturar-les ■

Participa-hi!

Envia la teva denúncia i visita el mapa de les retallades a:

www.retalladesciu.cat

Fracassa la “cimera” de Mas

Joan Herrera: “No hi ha cap pacte. Pel mètode, pel contingut i perquè no hi ha mesures reals que donin resposta a la crisi econòmica”.

El secretari general d'Iniciativa per Catalunya Verds, Joan Herrera, va assegurar el passat divendres 25 de març, a la sortida de la cimera per a la reactivació econòmica celebrada al Palau de Pedralbes, que “no hi ha cap pacte, malgrat una escenificació molt grandiloqüent però amb uns resultats que no donen resposta als problemes de la gent”. Atur i desnonaments van ser dos dels exemples que va citar Herrera.

El líder del grup ecosocialista va criticar que el president no hagués contemplat tractar les polítiques socials en el marc de la cimera i va carregar que Mas hagués desvinculat la reactivació econòmica de la cohesió social. “Hi ha aspectes que el govern ha desconnectat perquè Artur Mas ha dit que els temes socials no estava previst tractar-los perquè l'exclusió social no afecta l'economia”.

El president del grup ecosocialista a la Cambra catalana va explicar que la seva formació va proposar que els encàrrecs que es van fer a la cimera “es facin amb un consell assessor amb noms proposats pels actors socials i per les formacions polítiques”. “I se'n ha dit que no”, va afegir Herrera per després dir que “si el consell assessor assessora el govern, el consell és el govern, i si el consell també ha d'assessorar les forces polítiques doncs també hem de poder proposar membres”. Herrera va qualificar de “dutxa neoliberal” la intervenció del CAREC, el consell assessor, durant una hora i mitja al matí i va assegurar que “la reunió de treball realment ha començat a les sis de la tarda”.

Així mateix, Herrera també va criticar amb duresa que el president de la Generalitat es negués a què els encàrrecs que han sortit de la cimera es donessin en el marc de la concertació social, tal i com van demanar els sindicats.

Herrera i Miralles arriben a la cimera / © ACN

Segons Herrera, el govern “no ha liderat” i en aquest sentit va indicar que el consell assessor “segurament expressava el programa ocult de CiU” però el govern “no ha explicat les seves mesures concretes per a la sortida de la crisi”.

Per altra banda, la portaveu d'ICV, Laia Ortiz, va avançar que la formació ecosocialista ha fet arribar una missiva al president de la Generalitat, Artur Mas, per tal de canviar “les regles del joc” en una futura cimera contra la crisi econòmica, perquè “és evident que amb aquestes condicions no va funcionar”. La portaveu va reclamar a Mas que “rectifiqui el tarannà autoritari i prepotent” i esmeni les regles del joc, que ha d'estar basat en “el diàleg i el consens” ■

Editorial

100 dies de retallades... i l'impost de successions

Els primers 100 dies de govern de Mas han estat demolidors. Aquests primers 3 mesos seran recordats pels errors i la improvisació del govern, però sobretot pel degoiteig constant de retallades socials que suposen l'atac més fort que ha patit l'Estat de Benestar del nostre país.

L'actuació en les primeres setmanes del govern de CiU ha trencat la imatge del govern dels millors que s'havia volgut projectar, amb episodis esperpèntics com per exemple els 80km/h i l'aplaçament de la seva supressió a causa d'un simple anticicló.

Ara, ens aquestes darreres setmanes, s'han començat a concretar importants retallades socials, especialment en sanitat i educació, dos dels pilars fonamentals de l'Estat de Benestar.

Mas incompleix un dels seus compromisos electorals de no reduir la plantilla de mestres, metges i mossos. Avui ja sabem que tindrem 200 mossos menys, 5.000 mestres seran acomiadats i, segons dades sindicals, 7.000 treballadors sanitaris poden perdre el seu lloc de treball.

Mentre es tanquen llits d'hospitals o es diu a les escoles que no poden pagar factures de llum i calefacció, el president de la Generalitat ens diu que calen esforços i que no podem ser una generació egoista si volem deixar un futur millor als nostres fills i filles.

Oblida que la sortida de la crisi i els esforços només recauen sobre treballadors i treballadores; ni les retallades socials del govern del PSOE ni les retallades socials de CiU demanen sacrificis a qui més tenen.

Però quan ens pensàvem que ja ho havíem vist tot, i coincidint amb els 100 dies govern, el president anuncia l'eliminació de l'impost de successions a Catalunya, un impost que només paguen 500 famílies. Hi ha res més egoista que els qui més tenen s'esforcin menys? És indecent.

És moment, doncs, de passar de la indignació a la mobilització. En tindrem ocasió aquests mesos d'abril i maig, especialment amb la gran mobilització convocada pels sindicats el proper 14 de maig.

Alhora, hem de demostrar que existeixen alternatives en positiu a la sortida neoliberal a la crisi que apliquen CiU a Catalunya i el PSOE a Madrid. El 22 de maig, amb les eleccions municipals, en tenim una bona oportunitat. Els Verds alemanys marquen el camí ■

La dació en pagament al Parlament

El parlament català va admetre a tràmit la reforma de la Llei Hipotecària presentada per ICV-EUiA, que recull les principals reclamacions de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca.

El diputat d'ICV-EUiA al Parlament, Salvador Milà, va demanar en ple del Parlament “valentia” per regular la dació en pagament i exigir al Congrés que es reformi la Llei Hipotecària. Milà va ser l'encarregat del grup ecosocialista de defensar la proposta per presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de Llei de mesures contra el sobreendeutament personal i familiar i de protecció enfront de procediments d'execució que afecten l'habitatge habitual, i també va demanar el compromís de les forces polítiques que estan a favor de regular

aquesta qüestió que votin en el mateix sentit quan la proposta arribi a la Cambra Baixa estatal.

“No demanem res que no s'estigui fent: o és que potser les entitats financeres no estan rebent en dació en pagament habitatges de les promotores? I si aquesta mesura va en favor de les promotores, per què no se'n poden beneficiar les famílies?”, va preguntar Milà, que també va assegurar que “cal donar una segona oportunitat a les famílies”.

En aquest sentit, el diputat d'ICV-EUiA va advertir de les conseqüències per a l'economia si milers de persones es veuen obligades a pagar un deute de per vida. “L'actual sistema hipotecari és ineficient i injust socialment i condemnarà molta gent a viure de les subvencions o en l'economia submergida” ■

Crèdits

ANY 20 - NÚM. 196 - ABRIL 2011

DIRECTOR: David Cid

CONSELL DE REDACCIÓ: Pep Altayó, Clara Bosch, David Cid, Sergi de Maya, Jesús Hernández, Gabriel Losada, Xènia Porcel, Marta Ribas i Ana Sanz.

COL·LABOREN EN AQUEST NÚMERO: Jon Abril, Joves d'Esquerra Verda, Dones amb Iniciativa i Josep Altayó

CORRECCIONS: Mercè Canals

MAQUETACIÓ: Enriqué Esteve DISSENY: Eva Marín

FOTOS: Enriqué Esteve i Departament de Comunicació d'ICV

REDACCIÓ: Passatge del Relotge, 3 08002 Barcelona

TEL.: 93 301 06 12

CORREU ELECTRÒNIC: treball@iniciativa.cat

WEB: <http://www.iniciativa.cat>

IMPRESSIÓ: Rotimprès

DIPÒSIT LEGAL: B-36406-1991

EDITA: Fundació Nous Horitzons (NIF: G-60193331)

Treball no es responsabilitza necessàriament de les opinions que expressen els articles signats

Els continguts d'aquesta publicació, mentre no s'expressi el contrari, estan subjectes a una llicència Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 3.0 de Creative Commons. Se'n permet la reproducció, distribució i comunicació pública sempre que se'n citi l'autoria i la titularitat dels drets (autor o autora i revista Treball) i no se'n faci un ús comercial. Si transformeu aquesta obra per generar una nova obra derivada, heu de distribuir-la amb una llicència igual a la que regula l'obra original. La llicència completa es pot consultar a: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/3.0/es/legalcode.ca>

ICV amb l'ILP contra la reforma laboral

ICV dóna suport a la campanya de CCOO i UGT per impulsar una iniciativa legislativa popular per un treball estable i contra l'abaratiment de l'acomiadament.

Imatge de la manifestació de Vic contra les retallades al sistema de salut, el 9 d'abril

L'ILP vol afavorir l'ocupació, especialment dels i les joves i de les persones aturades de llarga durada. Alhora, es pretén combatre la segmentació del mercat de treball i la precarietat laboral. En definitiva, crear llocs de treball estables i de qualitat i que s'acabi amb la temporalitat injustificada en la contractació a les empreses.

La iniciativa també busca que els acomiadaments que s'hagin de produir tinguin sempre una causa certa, justa i amb garanties per a les treballadores i els treballadors afectats. Una altra de les propostes de l'ILP és que, davant qualsevol circumstància econòmica negativa a les empreses o d'un necessari canvi en la seva organització, es negociï, amb caràcter previ, mesures de flexibilitat interna amb els sindicats com a alternativa a l'ús de l'acomiadament com a primer (i a vegades únic) recurs. En definitiva, els acomiadaments han de ser la darrera mesura a executar per corregir una mala situació econòmica d'una empresa i garantir-ne la seva viabilitat. Perquè pugui ser tramitada al Congrés dels Diputats cal presentar un mínim de 500.000 signatures, degudament validades.

Per a ICV l'ILP serà un dels elements centrals de la nostra precampanya abans del 22M i treballarem per recollir signatures arreu del territori. En totes les activitats que es facin, i especialment en les activitats informatives al carrer, disposarem del plec de recollida de signatures ■

Trobaràs el text complet de l'ILP: http://www.ccoo.cat/pdf_documents/ilp_ocupacio_estable_amb_drets.pdf

Esta vez sí

Jon Abril, vicecoordinador de Aralar, ens explica quina és la nova situació al País Basc, després del procés iniciat per l'antiga Batasuna.

JON ABRIL, vicecoordinador d'Aralar

Esta vez sí. Esta vez esperamos que se cumplan los deseos de la mayoría social y política vasca y podamos empezar a construir la paz en nuestra sociedad. Sin lugar a dudas, nos encontramos en una situación sin precedentes. Nunca antes el conjunto de la izquierda abertzale había mostrado su rechazo a toda expresión de violencia, incluida la de ETA. Con la presentación de los estatutos de Sortu, la sensibilidad de la izquierda abertzale representada hasta ahora por Batasuna, ha realizado un ejercicio que desde hace muchos años veníamos exigiendo muchos ciudadanos y ciudadanas vascos, y en especial desde la otra sensibilidad de la izquierda abertzale que representamos Aralar y nuestros compañeros de Abertzaleen Batasuna en Iparralde (País Vasco francés).

No obstante, este posicionamiento nítido ante la violencia no ha sido suficiente para que Sortu haya sido legalizada. Aralar considera que nuevamente la decisión se ha tomado con un claro carácter e impulso político y que ha vuelto a quedar de manifiesto la falta de independencia del Poder Judicial. España tiene, todavía, mucho camino por recorrer en su inmadura democracia y en el reconocimiento de los derechos humanos, incluidos los civiles y políticos. Esperamos, aún así, que la decisión adoptada por las bases de la otra sensibilidad de la izquierda abertzale sea irreversible y su apuesta por la exclusividad de las vías políticas y democráticas sea aún más decidida.

Esta vez sí nos encontramos en un momento histórico. Desde Aralar sí que consideramos que la situación actual es totalmente diferente a las vividas con anterioridad. Y es que hasta ahora, había sido siempre ETA la que marcaba el camino y los ritmos. Esta vez, en cambio, la reflexión se ha realizado desde la parte política, desde la base, y eso hace que sea mucho más difícil la irreversibilidad de las decisiones tomadas. La incógnita, todavía, sigue siendo ETA.

Pero sea cual sea su decisión (y esperemos que su cese se convierta en definitivo), lo que queda claro es que no tiene ningún respaldo político ni social y que por primera vez en Euskal Herria ningún partido calla ante la violencia.

Es a la sociedad vasca a quien debe ETA la paz, no a ningún estado ni condicionado a ningún proceso. ETA fue fundada por una decisión de base política y su final debe ser, también, debido a una decisión política. Es este el único fin digno que puede tener ETA.

Esta vez sí nos encontramos en un momento histórico. Desde Aralar sí que consideramos que la situación actual es totalmente diferente a las vividas con anterioridad.

Es la lucha ideológica la que ha modificado los fundamentos del actual proceso. No son las legislaciones antiterroristas, ni las jurisdicciones de excepción, ni las políticas penitenciarias de castigo, ni las leyes restrictivas de derechos democráticos como es la Ley de partidos, las que han modificado la situación. No; todas esas medidas, que llevan aplicándose con todas sus secuelas de injusticia y sufrimiento durante décadas, ya se han demostrado ineficaces y muchas veces contraproducentes, pues originan reacciones de victimismo por un lado y alimentan actitudes de venganza por otro.

La reivindicación democrática al estado de los derechos civiles y políticos en su integridad se debe basar exclusivamente en la defensa de los derechos humanos y así lo hace el punto segundo del Acuerdo de Gernika. Y ello, al margen también en este caso de lo que haga o deje de hacer la organización ETA.

Probablemente los dos grandes desafíos, que contienen serias incógnitas en el actual proceso de paz, no son otros que la pacificación en la base misma de la sociedad, por un lado, y la superación de las consecuencias del conflicto, por otro.

En cuanto a la pacificación social de base, la sociedad vasca no es una sociedad mayoritariamente fracturada, pero es cierto que la confrontación política ha alcanzado excepcionalmente niveles sociales en algunos casos. Y eso no se cambia de un día para otro. La otra sensibilidad de la izquierda abertzale debe abandonar el maximalismo al que se han visto abocados por ETA. Deben asumir la pluralidad de la sociedad vasca como algo normal. En un país donde se ha matado, donde se ha negado el saludo por el mero hecho de pensar diferente, el cambio de actitud también tiene que llegar a la base, a los pueblos, para que se comporten de otra manera con los adversarios políticos. La paz no se hace sólo en las élites políticas. Hay que cambiar la forma de tratar a los que han sufrido la presión en los pueblos.

En cuanto a las consecuencias del conflicto, cuya imagen principal son víctimas, presos y exiliados, ha de abordarse su superación con la humildad y el realismo que dictan otras experiencias. Es evidente que un final dialogado y ordenado de la violencia constituye no sólo la más justa de las reparaciones a la memoria de quienes han sufrido, sino también, y sobre todo, la mejor de las bases para la futura convivencia en paz y pluralidad de una sociedad europea del siglo XXI, como es Euskal Herria.

Y en todo esto, Aralar ha hecho un trayecto durante sus 10 años de existencia. Aventajamos en 10 años en cultura política pacífica a la otra sensibilidad de la izquierda abertzale. Y es aquí donde más habrá que trabajar de cara a la recomposición de la futura izquierda abertzale. Aralar apuesta por una izquierda abertzale democrática, cívica, pacífica, integradora, abierta y plural. No avanzaríamos si la izquierda abertzale del futuro pivotara única y exclusivamente en el sector que ha comprendido la violencia de ETA durante décadas ■

Ricard Gomà presenta el seu llibre

El passat 4 d'abril va tenir lloc a la llibreria Bertrand de Barcelona la presentació del llibre "Utopies quotidianes. Lluites i somnis per Barcelona" de Ricard Gomà, cap de llista d'ICV-EUiA a Barcelona.

Al acte, que va comptar també amb la participació de Joan Subirats, catedràtic de Ciència Política de la UAB, i Gemma Calvet, advocada, hi van assistir més de 200 persones que van omplir de gom a gom la llibreria.

En la seva intervenció, Ricard Gomà va explicar que "Utopies Quotidianes" proposa una mirada sobre Barcelona, una visió sobre una llarga trajectòria de transformacions col·lectives orientades a fer una ciutat més humana i habitable. Alhora, va explicar que la ciutat viu un present contradictori i apassionant, el d'una ciutat viva i dinàmica, amb un extraordinari teixit humà i associatiu, amb problemes i injustícies que no hem de renunciar a superar.

Segons Gomà el llibre és, sobretot, una reflexió en clau de futur: de totes les lluites i totes les esperances que cal sumar per fer de Barcelona una ciutat on la gent pugui ser feliç. "Utopies Quotidianes" és, alhora, una invitació al compromís i a l'optimisme. A la necessària rebel·lia enfront de tantes coses que cal canviar i a la necessària confiança en les capacitats de les persones per fer-ho possible.

Finalment, el cap de llista d'ICV-EUiA a Barcelona va destacar que el seu llibre és també una aposta pel diàleg, per l'intercanvi d'aportacions plurals com a forma de construir reptes compartits. "Barcelona és el resultat de moltes energies que han transformat les vides i els barris. I avui segueix carregada d'utopies quotidianes" ■

Joan Subirats, Ricard Gomà i Gemma Calvet, durant la presentació del llibre

Tisorada de CiU al futur del jovent català

JOVES D'ESQUERRA VERDA

Si fem un repàs a la nostra memòria recent, recordarem com en la darrera campanya, inesperadament, el jovent va eclipsar el debat polític i mediàtic. Programes electorals sencers feien referència als i les joves: ajuts per no fer res, treballar a canvi de res... Tot plegat es va convertir en una mena de "quié da más" enmig d'un debat absolutament fals sobre els i les joves com a persones que ni treballem, ni estudiem.

En aquell moment ja vàrem adonar-nos que calia combatre aquests discursos criminalitzadors del jovent. Només alguns ho vam fer, només alguns vam dir que teníem un jovent preparat i un jovent que necessitava sortides diferents a la crisi; que el jovent, en definitiva, necessitava un futur. Vam plantejar un canvi de model productiu amb el qual avançar cap a una economia verda, una economia que creï ocupació de qualitat, ocupació sostenible i baixa en carboni.

El PSOE, des del govern central, ha endegat les retallades socials i laborals més importants de la nostra història, sota l'argument que eren les úniques possibles per sortir de la crisi. De nou, en un exercici de responsabilitat i compromís, molts i moltes joves vam sortir al carrer per expressar la nostra indignació i exclamar que aquestes no eren les mesures que ens faran sortir de la crisi.

Tant la reforma laboral com l'acord de les pensions, ambdues reformes han estat mesures endegades pel PSOE i aprovades gràcies a CiU al Congrés. Casualment dos dels partits que ens havien promès el món i la lluna en les eleccions autonòmiques.

Però aquí no s'acaba tot, s'apropen els primers 100 dies del nou govern català, i quines han estat les mesures que han impulsat? Les retallades han estat les protagonistes. Hem anat pràcticament a retallada per dia. Però, aquestes retallades tenen un clar biaix sobre el nivell de renda a qui van adreçades. Mentre anunciaven la retallada d'un 20% en la despesa de les escoles públiques, s'ampliaven els ajuts

públics a escoles que segreguen per sexes. D'altra banda, ja han anunciat l'augment de les taxes universitàries que no permetrà garantir l'equitat en l'accés.

Si a tot això li sumem les mesures impulsades en l'àmbit estatal comprovem que aquestes mesures estan enfocades en clau generacional, ja que a qui més afecten són els i les joves. Cap mesura per combatre l'atur juvenil; tot retallades que només tenen per objectiu garantir els beneficis dels poderosos, d'aquells que en plena crisi econòmica han tancat els seus balanços amb uns beneficis desorbitats.

Per tot això, Joves d'Esquerra Verda durant el proper mes realitzarà una campanya a les universitats catalanes contra les retallades. Una campanya on traslladar a la gent jove que el 22 de maig tenen una nova oportunitat de plantar cara a la dreta. Estan en joc els nostres ajuntaments, un dels actors principals per sortir d'aquesta crisi.

Ens ho estan robant tot, per això:

**INDIGNA'T, REBEL·LAT,
ORGANITZA'T !!**

Acte de JEV i ICV a la UAB per denunciar les retallades del govern d'Artur Mas

Green New Deal amb perspectiva de gènere

DONES AMB INICIATIVA

El divendres 1 d'abril, Dones amb Iniciativa vàrem realitzar un seminari sobre la introducció de la perspectiva de gènere en la nova economia verda. Aquesta formació, titulada "Seminari sobre Green New Deal amb perspectiva de gènere", es va dur a terme per tal de donar compliment a l'acord del Plenari del dia 11/02/2011, en què diver-

ses representants territorials ens havien demanat realitzar una formació sobre l'estudi Green New Deal amb perspectiva de gènere, que hem editat recentment.

La jornada es va desenvolupar sobre tres eixos principals: Un debat inicial sobre "Feminisme, ecologisme, i municipalisme", a càrrec d'Oscar Rebollo, professor de Sociologia de la UAB i membre de l'IGOP-UAB. La ponència base sobre "Green New Deal

amb perspectiva de gènere", a càrrec de Maria Freixanet, coautora i coordinadora de l'estudi. I finalment un col·loqui sobre com fer locals les propostes de Green New Deal.

Les conclusions del seminari ens han portat a entendre que és en l'àmbit local on més a l'abast tenim unes polítiques en què els drets socials i la inclusió no s'organitzin a partir de la participació al mercat de treball, sinó

a partir de la quotidianitat. Al mateix temps, la local és l'administració on millor es poden proveir els serveis i on la flexibilitat i l'adaptació a les diferències en les necessitats de les persones, homes i dones, és més factible. I en últim lloc, l'administració local és també l'espai idoni per donar veu a grups informals i xarxes de solidaritat de base comunitària que afavoreixen, per tant, la participació de les dones ■

congrés

ICV per un impost sobre les transaccions financeres

La diputada d'ICV al Congrés, Núria Buenaventura, aconseguirà l'aprovació del text que insta el govern a crear aquest impost i a lluitar contra el frau fiscal per acabar amb l'especulació financera.

Núria Buenaventura, al Congrés / © ANA ARÁMBOL

La diputada d'Iniciativa per Catalunya Verds al Congrés, Núria Buenaventura, va defensar la proposició no de llei (PNL) que recull les propostes de la Plataforma per a l'Impost de les Transaccions Financeres (ITF) i contra els paradisos fiscals. El text, que va tenir el suport dels grups parlamentaris d'ICV-IU, PSOE, BNG i ERC i el vot en contra de CiU i PP, exigeix la implantació d'aquest impost i la lluita decidida contra l'evasió fiscal desarmant l'entramat dels paradisos fiscals, de manera que es recuperin recursos que legítimament pertanyen als ciutadans i les ciutadanes, cosa que permetria combatre les desigualtats socials.

“Ens ho demanen milers de ciutadanes i ciutadans, representats per moltes organitzacions, i per responsabilitat i coherència cal escoltar-los”, va remarcar Buenaventura, que va recordar que ja fa temps que el seu grup demana la introducció d'un impost sobre les transaccions financeres. “És hora que posin remei a l'especulació financera”, va afegir la diputada ecosocialista, alhora que va remarcar que aquest impost pot ser un instrument que pot contribuir a què els costos de la crisi recaiguin en els seus principals responsables perquè “és socialment inadmissible que les mesures adoptades pels governs no els estiguin afectant i l'acabin pagant les persones més vulnerables que pateixen retallades socials”.

L'impost, que seria de només un 0,1% per a totes les transaccions financeres, s'ha estimat que podria generar uns ingressos propers als 200.000 milions d'euros a l'any a la UE i uns 650.000 dòlars a escala mundial. A l'Estat espanyol, la Fundació Idees ha estimat que podrien ser uns 6.300 milions d'euros de recaptació anual. Però, més enllà de la recaptació, l'impost tindria un fort impacte en la reducció de tota l'activitat financera especulativa, que en bona mesura ha estat la causant de la crisi.

S'estrena la pel·lícula “Al final de la escapada”

El passat 7 d'abril es va celebrar a Barcelona l'estrena del documental realitzat per Albert Solé, “Al final de l'escapada”. El documental narra la vida de Miquel Núñez, lluitador antifranquista i dirigent del PSUC.

La pel·lícula obre també el debat sobre la mort digna, a través de la decisió del Miquel de tornar a Barcelona per lliurar la seva darrera batalla i exercir el seu dret de poder morir sense dolor.

La cinta ha estat premiada recentment al Festival de Cinema de Màlaga amb el segon premi en la secció de documentals i amb el premi del públic.

A l'estrena hi va assistir bona part de la direcció d'ICV, encapçalada per Joan Saura i Joan Herrera i pels vicepresidents i vicepresidentes de la formació.

En l'acte hi va intervenir la coordinadora nacional de Joves d'Esquerra Verda i número 4 de la candidatura d'ICV-EUiA a l'Ajuntament de Barcelona, Janet Sanz, que va destacar el que va representar Miquel Núñez per a la gent d'ICV i del PSUC.

ICV se suma a la querella contra les agències de qualificació

La diputada d'ICV al Congrés, Núria Buenaventura, va participar en un esmorzar informatiu juntament amb IU, ERC, i ATTAC, des d'on va anunciar que ICV se suma a la querella contra les agències de qualificació Moody's, Standard & Poor's i Fitch per la seva actitud “irresponsable” en alterar els preus dels mercats borsaris. “És l'hora de respondre davant l'actitud irresponsable de Moody's, que sembla que intenti constantment crear incertesa i inseguretat a l'entorn de determinats països”, va dir Buenaventura, per la qual cosa va assegurar que han presentat conjuntament aquesta iniciativa parlamentària per demanar al govern que es posi sobre l'actuació d'aquestes agències.

“Són els mercats els que estan marcant la política econòmica a nivell general i a Espanya, en concret, amb la complicitat del PSOE”.

“Són els mercats els que estan marcant la política econòmica a nivell general i, en concret, a Espanya. No són ens abstractes sinó que tenen nom i cognoms i entre ells estan, justament, aquestes empreses que marquen les polítiques econòmiques i, per tant, les retallades que estan fent diferents estats”,

va dir Buenaventura. Per aquest motiu va assegurar que “hauria de ser el mateix govern qui s'hauria de querellar pel que estan fent”.

Els tres partits volen que tant el fiscal general de l'Estat, Cándido Conde-Pumpido, com el governador del Banc d'Espanya, Miguel Ángel Fernández Ordóñez, expliquin la seva posició sobre l'escrit presentat a l'Audiència Nacional contra les tres grans agències internacionals de ràting. A Standard & Poor's (S & P), Moody's i Fitch se les acusa d'incórrer en els delictes dels articles 284 i 285 del Codi Penal: maquinació per alterar el preu de les coses i ús d'informació privilegiada en profit propi i en perjudici de l'Estat i els contribuents.

De la mateixa manera, la querella acusa les agències d'actuar com un oligopoli -competeixen amb un 90% del mercat-, la qual cosa els permet regular i controlar els mercats financers amb els seus informes de qualificació, manipulant “arbitràriament” els preus. Així, la querella estima que les agències han obtingut per aquestes pràctiques uns beneficis anuals de 3.000 milions d'euros, amb marges de fins a un 50%.

Així, segons la diputada d'ICV, i tal com explica el text, “això suposa un conflicte d'interessos, ja que els principals compradors de deute públic són els clients de les agències”, per la qual cosa els acusen de rebaixar la qualificació del deute públic dels països, i, “el que és més greu”, han contribuït a agreujar els problemes financers de molts països i de les seves empreses.

Imatge del cartell promocional de la pel·lícula

Hi ha crisi, però hi ha alternatives

El passat dissabte 26 de març es va celebrar la jornada de reflexió i debat “Hi ha crisi, però hi ha alternatives”, amb gran èxit de participació.

La jornada “Hi ha crisi, però hi ha alternatives”, organitzada per la Fundació Nous Horitzons, pretenia debatre i posar sobre la taula les possibles alternatives per sortir de l'actual situació de crisi. Amb aquesta finalitat la jornada es va estructurar en diverses taules per analitzar les possibles sortides des de diferents àmbits d'actuació. La primera taula va comptar amb la participació del catedràtic d'Economia, Joan Tugores, que va dir que l'actual situació de crisi és el resultat de la dinàmica de globalització endegada fa tres dècades i que ha donat com a resultat desigualtats enormes. Segons Tugores, si no es corregeixen aquestes dinàmiques que fomenten les desigualtats no hi haurà una sortida sòlida de la crisi. Per la seva banda, Joan Subirats, catedràtic de Ciència Política, va fer èmfasi en la importància que els agents de canvi incorporin noves formes de fer. Finalment, Maties Vives va situar la desconfiança dels bancs com la que ens ha portat a la crisi i va parlar de la “bancarització” del sistema.

La segona taula de debat va situar les diferents formes d'actuació per sortir de la crisi, amb el testimoni dels responsables de diverses entitats: Fiare

(Banca ètica), amb la intervenció de Jordi Ibáñez; Som Energia (cooperativa de producció i consum d'energia verda), amb la participació de Marc Roselló; Àngel Tarrés, president de l'USOC; i la Plataforma per una fiscalitat justa, ambiental i solidària, amb Òscar Mateos, portaveu de l'entitat.

Ricard Gomà, candidat d'ICV a l'alcaldia de Barcelona, i Joan Herrera, secretari general d'ICV, van basar la seva intervenció en les propostes d'ICV per sortir de la crisi. Gomà va esmentar que “Barcelona és l'evidència d'un altre model de sortida a la crisi, que passa per l'endeutament responsable i l'austeritat en el servei de prioritats polítiques vinculades amb les necessitats de la gent”.

La darrera taula abans de la cloenda, a càrrec del president de la FNH, Jaume Bosch, va comptar amb la participació d'Albert Medran, consultor de comunicació i blogger, Toni Domènech, editor de Sinpermiso, Dolors Llobet, portaveu de la CONC, i Pere Rusiñol, adjunt al director del diari “Público”. Els ponents van explicar com han contribuït els mitjans de comunicació a la situació de crisi i com ens l'han comunicada ■

A la jornada de reflexió i debat va haver-hi un gran nombre d'assistents

L'FNH amb l'esquerra llatinoamericana

Jordi Guillot va participar en el seminari

durant els passats 24 i 25 de març la Fundació Nous Horitzons va organitzar, conjuntament amb el CADESYC (Centro Artiguista por los Derechos Económicos, Sociales y Culturales), un segon seminari d'intercanvi d'experiències i reflexió entre l'esquerra llatinoamericana i Iniciativa per Catalunya Verds.

En el seminari van participar diputats, ministres, acadèmics i representants de partits polítics de Brasil, Argentina, Equador, Paraguai, Bolívia, Uruguai i Xile i va comptar amb l'assistència de unes 150 persones de públic, així com d'una cobertura mediàtica important per part de la premsa escrita i televisiva de l'Uruguai. Com a representants de la Fundació Nous Horitzons hi van assistir Jordi Guillot

i Àlex Mañas. A la trobada, emmarcada en la permanent relació entre la FNH i les fundacions dels partits progressistes llatinoamericans, es va acordar avançar en marcar una agenda comuna de l'esquerra europea i llatinoamericana davant els reptes globals del canvi climàtic, la regulació dels mercats financers i les relacions i acords de la UE amb els països del Con Sud i l'àrea andina. Entre el públic assistent a les jornades hi eren presents càrrecs públics vinguts de l'Uruguai, Colòmbia, Brasil, Xile i Argentina. Posteriorment, els representants d'ICV es va trobar a Argentina amb una part dels 11 diputats de l'esquerra argentina i amb el candidat presidencial de la coalició que els agrupa, Movimiento Sur, Pino Solanas ■

Jordi Teixidor, l'home generós i compromès, ens ha deixat

JOSEP ALTAYÓ, coordinador de Cultura d'ICV

Jordi Teixidor ens ha deixat. El Jordi ha estat un dels imprescindibles: un home del teatre popular català, compromès amb la cultura catalana i amic fidel de viatge en els compromisos de lluita i d'aliança de les forces del treball i de la cultura, com constantment repetien al PSUC.

En Teixidor el recordarem pel seu compromís polític, sense voler figurar, ferm en les seves conviccions polítiques i clar exponent de la cultura

de combat, de la cultura de denúncia i, alhora, un dels referents en aportar llums sobre el teatre i la política cultural. Va ser responsable de Cultura del PSUC i, junt amb d'altres companys, va aportar documents renovadors i estructuradors d'una política cultural de país. Una cultura al servei de la gent, propera, emancipadora, generadora de riquesa personal i col·lectiva. La proposta d'una Llei del Teatre de Catalunya, que va presentar el grup parlamentari del PSUC i que fou rebutjada per la resta de forces polítiques,

en seria un dels seus serveis al país. Una militància que mantingué amb ICV, amb menys protagonisme; de fet com li agradava a ell, però sempre a la plena disposició del que fes falta.

Home de teatre, fou director, actor i autor a l'Institut del Teatre. “El Retaule del Flautista”, la seva obra més coneguda, representada durant molts mesos (més de mil representacions) és la constatació del seu compromís social i de lluita contra tot tipus de dictadures. En aquest cas, amb el “Retaule”, parlant de la co-

rrupció municipal; en d'altres obres, denunciant el capitalisme ferotge o bé posant el dit a la llaga en reflexionar sobre el colonialisme. Com podeu copsar, temes de plena actualitat.

No voldria acabar aquesta petita ressenya sense fer, alhora, una denúncia (aquest dies, molts dels seus companys ja ho han dit i repetit; i malauradament no ha estat l'únic cas) de l'escàs reconeixement i oblit intencionat que ha tingut en Jordi Teixidor, com també tants d'altres. El silenci amb el que ens ha deixat no pot continuar. En Jordi Coca, en un article a la premsa en què glossava el Jordi Teixidor, titulava “Ja no ens queden flautistes”. Us proposo que tots i totes nosaltres siguem flautistes ■

Joan Saura
President d'ICV i senador

Després d'haver estat 12 anys regidor a l'Hospitalet de Llobregat, 7 anys diputat al Parlament, dues legislatures diputat al Congrés i conseller de la Generalitat en els dos governs d'esquerres, Joan Saura inicia una nova etapa política com a senador. El passat 9 de febrer va ser elegit senador de designació autonòmica pel Parlament català.

“Les retallades de Zapatero i Mas tindran contestació social”

ENTREVISTA: Marta Ribas

Això és un retir d'aurat?

No ho és. És una nova etapa política. Tinc suficients contactes i experiència, després de 7 anys negociant l'Estatut amb el govern central, com per discutir temes de model d'Estat que seran clau. Crec que és en els temes on més puc aportar actualment i, a més, em ve de gust. Ja són temes importants, però seran essencials si el PP arriba a guanyar les properes eleccions generals (cosa que espero que no passi).

I quins seran aquests temes?

Reclamar que es desplegui i s'acompleixi allò que diu l'Estatut i contribuir, des del Senat, en fer avançar Espanya en la proposta federal.

Proposta federal que moltes veus afirmen que està esgotada...

Mai ha estat gaire avançada, però ara, a més, hi ha un cert retrocés. Zapatero fa temps que no en parla, de l'Espanya federal... de fet no parla ni de l'Espanya plural.

Cal reconèixer que tenim un sistema de finançament i de repartiment de competències superior, en molts casos, al que hi ha en estats federals, però ens queden temes importants pendents. I ara cal fer xarxa amb els partits polítics i els sectors socials que sí que estan per l'Estat federal, des del CHA, el BNGa, la gent de les Illes o del País Valencià o, actualment, també Comissions Obreres a l'Estat.

També la dreta a Espanya ha de fer un canvi. L'única dreta a Europa que qüestiona l'Estat federal és el PP. Cal que tothom, també ells, entenguin que un estat federal no només és la millor manera de donar resposta als problemes de la gent, sinó d'assegurar la pluralitat democràtica i la convivència.

Que no s'hagi permès la legalització de Sortu és una mostra més que Espanya no està preparada per replantejar-se el model d'Estat?

És un desastre. És una decisió que no s'aguanta de cap de les maneres, perquè els dos arguments que el govern i el Tribunal donen són que no es legalitzarà Sortu fins que desaparegui ETA o que no es pot legalitzar perquè conté gent que ve del món de Batasuna. Amb aquests arguments, Euzkadi Euzkera no s'hauria legalitzat en el seu moment.

A Sortu no se li pot exigir que ETA desaparegui perquè no depèn d'ells. I que darrera de Sortu hi hagi gent de Batasuna és positiu. No és un problema, és una oportunitat.

Tot i així, crec que el procés que Sortu ha iniciat és irreversible. I que ETA, més d'hora que tard, acabarà desapareixent.

Crec que Sortu ha fet un procés valent i per primera vegada tinc la sensació que ETA no mana sobre ells, sinó que tenen un nivell d'autonomia important. Els seus estatuts són impecables i per primer cop condemnen explícitament el terrorisme i aposten per un joc polític democràtic. El que s'ha fet és un error, una il·legalització preventiva.

Però estic segur que Sortu buscarà altres fórmules per estar present a les institucions.

Canviant de tema: amb la distància dels mesos passats, com valoren el darrer cicle d'ICV al govern i les darreres eleccions catalanes?

Tot plegat hauria estat molt diferent si no hi haguessin hagut el context de la crisi, una crisi que ha desfermat una onada de valors de dretes terrible a tot Europa. Tampoc es pot oblidar la gran campanya de desgast que hi va haver del govern català. Però el resultat és que ICV és l'únic partit d'esquerres que té més diputats i diputades ara que el 2003. Per tant, hem aguantat molt bé tot i que hem estat l'ase dels cops perquè érem els que garantíem l'estabilitat.

Crec que val la pena fer un balanç tranquil i poder-ho parlar també amb els altres partits. La fundació Nous Horitzons ja té l'encàrrec de fer-ho, per poder posar les bases perquè, com més aviat millor, puguem tornar a tenir un govern d'esquerres a la Generalitat.

Què en penses d'aquests primers mesos de govern de CiU?

M'he quedat sorprès de les coses que estan fent. Van anunciar un govern dels millors i han fet el ridícul amb temes com els 80 km/h, amb el portaveu del govern dient que no poden pagar les nòmines, amb els anuncis de retallades en salut, en educació... Tot això demostra que estan fent política de dretes i que no aposten per crear ocupació. Estan demostrant la demagògia que van fer i estan usant la crisi per justificar la seva política de retallades socials.

Ara són molts els qui ens troben a faltar i defensen allò que fèiem. Crec que s'obre de nou un espai per als partits d'esquerres per tornar a recuperar el govern.

Què et sap més greu de les retallades que estan fent?

Les retallades en tot allò que ara mateix la gent més desfavorida necessita. Per exemple, no sabem si hi haurà ajuts als habitatges de lloguer. O les garanties que vam crear per limitar el temps d'espera per a una operació... El que em sap greu és que una

crisi provocada pels especuladors, pels capitals financers i pels grans bancs s'està traduint en una retallada a la gent més desfavorida.

Les retallades socials del PSOE des del govern Zapatero també han suposat un xoc per a molta gent d'esquerres. Què els diries?

Zapatero va començar a fer una política social-demòcrata de despeses i neoliberal d'ingressos, i això no s'aguanta. I en aquests moments el que ha fet és entregar-se al que li demanen els mercats i la dreta. Ha retallat les pensions, el sou als funcionaris, ha fet la reforma laboral... Ja ho ha fet pràcticament tot! I el més greu és que el PP anuncia que en farà més, de retallades, o més fortes, i tot i així continua uns quants punts per damunt a les enquestes.

No hi ha contestació generalitzada de la societat a les polítiques de dretes.

I n'hi haurà?

Jo crec que sí. La política d'ajustos retardarà la recuperació econòmica i això vol dir més atur. Tard o d'hora les polítiques de retallades de Zapatero i Mas tindran contestació social.

Un últim tema: què en penses de les revoltes de la població dels països àrabs? Creus que Europa ha estat a l'alçada?

S'ha posat de manifest el cinisme i la complicitat dels països occidentals, que han mantingut les dictadures a tots aquests països sota tres premisses: garantir la seguretat d'Israel, garantir l'abastament de petroli i fer que hi hagin dictadures que aturin l'islamisme radical. França, Espanya, Itàlia... els han venut armes amb l'excusa d'aturar l'islamisme radical, quan aquesta gent en són els responsables.

Crec que ara el procés de democratització és irreversible. No sabem a quin ritme, a cada lloc serà diferent, però com va passar amb la caiguda del mur, un cop s'ha interioritzat aquesta revolta, no hi ha marxa enrere.

I què en penses del vot favorable d'ICV al Congrés a l'acció militar a Líbia?

Crec que la diferència entre Iraq i Líbia és que a Iraq no hi havia causa. Suposadament era l'existència d'armes de destrucció massiva, quan no s'havia comprovat i quan es va fer, resulta que era mentida. Tampoc hi havia una declaració de les Nacions Unides. Per tant, es va fer al marge de la legalitat internacional.

En el cas de Líbia, en canvi, hi ha causa: s'estaven matant milers de civils. Hi ha declaració de l'ONU i, a més, és un missatge als dictadors que encara queden a molts altres països: se'ls està dient que no els permetrem que matxiquin la població civil d'aquesta forma.

Si un veu que un gran apallissa un petit, intervens o no intervens? I en un punt com aquest, no pots fer-ho negociant. Ho has de fer amb una intervenció militar. Caldrà estar molt amatent que la intervenció no derivi en cap vulneració de drets humans... però crec que fins i tot s'ha trigat massa. S'hauria d'haver intervingut abans ■